

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการท้องถิ่น พ.ศ.2500

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น จะมีสิทธิให้เลือกลงอยู่สองอย่างว่าจะรับ "บำเหน็จ (เงินก้อน)" หรือ "บำนาญ (รายเดือน)" หลักการคิดยอดเงินง่าย ๆ ก็คือ

กรณีรับบำเหน็จ

กรณีรับบำเหน็จ = เงินเดือนเดือนสุดท้าย x อายุราชการ (รวมอายุราชการทวีคูณ)

เมื่อคิดตามข้างต้นแล้ว ก็จะได้ยอดเงินที่จะได้รับ "ก้อนเดียว" จบ

สิทธิ/สวัสดิการต่าง ๆ ก็จะระงับไป ยกเว้นการขอพระราชทานเพลิงศพ

กรณีรับบำนาญ

กรณีรับบำนาญ = เงินเดือนเดือนสุดท้าย x อายุราชการ (รวมอายุราชการทวีคูณ เกิน 6 เดือนนับเป็น 1 ปี)

หารด้วย 50

กรณีนี้จะได้รับเงินทุกเดือนจนกว่าจะเสียชีวิต และยังมีสิทธิได้รับ

ก. ค่ารักษาพยาบาลของตนเอง คู่สมรสและบิดามารดา บุตรที่ไร้ความสามารถ ยกเว้นบุตรปกติที่อายุครบ 20 ปีบริบูรณ์

ข. ค่าเล่าเรียนบุตร เบิกได้ถึงอายุ 25 ปีบริบูรณ์

ค. บำเหน็จดำรงชีพ = เงินบำนาญ x 15 เท่า

เมื่อเกษียณได้รับเลย 200,000.-฿

เมื่ออายุครบ 65 ปีขอรับได้อีก 200,000.-฿ รวม 2 ครั้งไม่เกิน 400,000.-฿ แต่ทั้งหมดนี้ไม่เกิน 15

เท่าของเงินบำนาญ

ง. เงินช่วยเหลือ (ถึงแก่กรรม) = เงินบำนาญ x 3 เท่า

มอบให้กับผู้ที่ผู้รับบำนาญแสดงเจตนาหรือทายาทตามกฎหมาย

จ. เงินบำเหน็จตกทอด (ถึงแก่กรรม) = เงินบำนาญ x 30 เท่า - เงินบำเหน็จดำรงชีพที่เบิกไปแล้ว

มอบให้กับทายาทตามกฎหมายหรือผู้ที่ผู้รับบำนาญแสดงเจตนา (กรณีที่ไม่มีทายาท)

เสริมอีกนิดในประเด็น "กำหนดอายุราชการที่จะมีสิทธิในกรณีรับบำนาญ"

โดยข้าราชการจะต้อง

1. มีอายุราชการ 10 ปี (แต่อายุตัวต้องไม่ต่ำกว่า 50 ปี) หรือ

2. มีอายุราชการ 25 ปี (อายุตัวไม่ถึง 50 ก็ได้)

และในการรับบำเหน็จนั้น กำหนดเฉพาะอายุราชการ 10 ปีขึ้นไป

ทั้งนี้ต้องดูเหตุในการออกจากราชการด้วย.

1.4.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ

- 1) สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัว โอนไม่ได้¹ และก่อนออกจากราชการ ต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น²
- 2) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ ได้แก่³
 - ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด
 - ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์
- 3) สิทธิในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติมีอายุความ 3 ปี⁴
- 4) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการ โดยมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติ ด้วยเหตุตามความในมาตรา 12 คือ เหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ เหตุสูงอายุ และเหตุรับราชการนาน
 - กรณีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ไม่ถึง 10 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้บำเหน็จ⁵
 - กรณีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ตั้งแต่ 10 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้บำนาญ⁵
 - กรณีที่มีสิทธิได้บำนาญ จะยื่นคำขอรับบำเหน็จแทนก็ได้⁶
- 5) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกจากราชการด้วยความสมัครใจ โดยไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุตามความในมาตรา 12
 - กรณีมีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ครบ 10 ปีบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิได้รับบำเหน็จ⁷
 - ถ้ามีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ไม่ครบ 10 ปี ไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญใดๆ เลย
- 6) เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับทราบล่วงหน้า 2 ปีแล้ว ให้ถือว่า การคำนวณนั้นเป็นอันเด็ดขาด⁸